

На ловъ за горили.

(Разказъ на ловецъ).

В. Б.

I.

Тъкмо въ 5 часа подиръ обѣдъ, когато азъ дълбоко се бѣхъ замислилъ за нѣщо, дойде при мене единъ много важенъ и интересенъ господинъ, който прѣкъсна мислитъ ми. Посѣщението на този гостъ остави въ паметта ми чудни спомени, защото имаше за сетнина цѣлъ редъ необикновени примеждия, които заслужава да се разкажатъ на нашитъ четци.

Ето какъ се случи това. Азъ си почивахъ въ работната стая. Него врѣме азъ живѣхъ въ единъ малкъ градецъ по западното морско крейбрѣжие въ Англия.

Въ речения незабравимъ день азъ си мислѣхъ, както това често правѣхъ, за онѣзи свѣтли, приятни и чудни дни, които прѣкарахъ на кораловитѣ острови въ Тихия океанъ. Неочакваното похлопване по вратата на стаята ми прѣкъсна моитѣ мисли.

— Влѣзте! казахъ азъ.

— Гостъ ви иде, — чу се гласа на старата слугиня, която шеташе въ кжщата, — но азъ не се рѣшавамъ да покана и доведа тоя подозрителенъ човѣкъ въ стаята ви, защото се боя да не ви направи нѣкакво зло.